

19 aprilie 2026 • **DUMINICA A III-A A PAȘTELUI** • Sf. Leon al IX-lea, pp.

LECTURA I

Nu era posibil să fie ținut sub puterea morții.

Citare din Faptele Apostolilor 2,14.22-33

În ziua de Rusalii, Petru, stând în picioare, împreună cu cei unsprezece, și-a ridicat glasul și le-a vorbit: “Bărbați iudei și voi toți care locuiți în Ierusalim, să vă fie cunoscută aceasta și fiți atenți la cuvintele mele! Pe Isus Nazarineanul, bărbat adevărat de Dumnezeu între voi prin fapte puternice, minuni și semne pe care le-a făcut Dumnezeu prin el în mijlocul vostru, după cum voi înșivă știți, pe acesta, care a fost dat după planul stabilit și preștiința lui Dumnezeu și pe care voi l-ați răstignit și ucis prin mâinile celor fărădelege, pe acesta, Dumnezeu l-a înviat, eliberându-l de durerile morții, deoarece nu era posibil să fie ținut sub puterea ei. Căci David spune cu privire la el: «Îl vedeam mereu în fața mea pe Domnul, căci el este la dreapta mea ca să nu mă clatin. De aceea s-a bucurat inima mea și limba mea a tresăltat de veselie; ba, mai mult, și trupul meu se va odihni în speranță, pentru că nu vei lăsa sufletul meu în locuința morților și nici nu vei permite ca sfântul tău să vadă putrezirea. Mi-ai făcut cunoscute căile vieții, mă vei umple de bucurie cu

prezența ta». Fraților, să-mi fie permis să vă vorbesc cu îndrăzneală despre patriarhul David: el a murit și a fost îngropat și mormântul lui este printre noi până în ziua de azi. Dar fiind profet și știind că Dumnezeu îi făcuse jurământ să așeze pe tronul său un descendent al lui, el a văzut dinainte și a vorbit despre învierea lui Cristos: «El nu a fost lăsat în locuința morților și nici trupul lui nu a văzut putrezirea». Pe acest Isus, Dumnezeu l-a înviat și noi toți suntem martorii acestui fapt. Înălțat fiind acum la dreapta lui Dumnezeu și primind de la Tatăl promisiunea Duhului Sfânt l-a revărsat pe acesta, așa cum vedeți și auziți voi”.

Cuvântul Domnului

PSALMUL RESPONSORIAL

Ps 15 (16),1-2a și 5-7-8.9-10.11 (R.: 11a)

R.: Tu îmi vei face cunoscută, Doamne, cărarea vieții.

sau:

Aleluia!

Păzește-mă, Dumnezeule, pentru că îmi caut refugiu în tine.

I-am spus Domnului: “Tu ești Dumnezeul meu”.

Domnul este partea mea de moștenire și cupa mea cu sorți,

tu ești acela care ai în mână soarta mea. **R.**

Îl binecuvântează pe Domnul, care m-a sfătuit,
la aceasta până și noaptea mă îndeamnă inima.
Îl am mereu în fața ochilor pe Domnul;
dacă el este la dreapta mea, nu mă clatin. **R.**

De aceea, inima mea se bucură
și sufletul meu tresaltă de bucurie;
ba chiar și trupul meu se va odihni în siguranță,
deoarece nu vei lăsa sufletul meu în locuința morților,
nici nu vei îngădui ca cel credincios al tău
să vadă putrezirea. **R.**

Tu îmi vei face cunoscută cărarea vieții;
în fața ta sunt bucurii depline
și desfătări veșnice la dreapta ta. **R.**

LECTURA A II-A

Ați fost răscumparați cu sângele prețios al lui Cristos, mielul fără cusur și neprihănit.

Citire din Scrisoarea întâi a sfântului apostol Petru 1,17-21

Preaiubiților, dacă îl numiți Tată pe cel care, fără de părtinire, judecă fapta fiecăruia, purtați-vă cu teamă în timpul înstrăinării voastre! Voi știți că nu prin lucruri pieritoare, argint sau aur, ați fost răscumparați din purtarea voastră fără sens moștenită de la părinți, ci cu sângele prețios al lui Cristos, care, ca un miel fără cusur și neprihănit, era cunoscut mai înainte de întemeierea lumii, dar a fost dezvăluit pentru voi în timpurile de pe urmă. Prin el voi credeți în Dumnezeu, care l-a înviat din morți și i-a dat gloria, așa încât credința și speranța voastră să fie în Dumnezeu.

Cuvântul Domnului

ACLAMAȚIE LA EVANGHELIE

Cf. Lc 24,32

(Aleluia) Doamne Isuse, explică-ne Scripturile; fă ca inimile noastre să se aprindă când tu însuși ne vorbești! (Aleluia)

EVANGHELIA

L-au recunoscut la frângerea pâinii.

Citire din Evanghelia Domnului nostru Isus Cristos după sfântul Luca 24,13-35

În aceeași zi, iată că doi dintre discipolii lui Isus se duceau spre un sat al cărui nume era Emaus, care era cam la șaizeci de stadii de Ierusalim. Aceștia vorbeau între ei despre toate cele întâmplăte. Pe când vorbeau și se întrebau, Isus însuși, apropiindu-se, mergea împreună cu ei. Dar ochii lor erau ținuti să nu-l recunoască. El le-a spus: “Ce înseamnă aceste cuvinte pe care le schimbați între voi pe drum?” Ei s-au oprit triști. Unul dintre ei, numit Cleopa, răspunzând, i-a spus: “Numai tu ești străin în Ierusalim și nu știi cele petrecute în zilele acestea?” El le-a zis: “Ce anume?” Ei au spus: “Cele despre Isus Nazarineanul, care era profet puternic în faptă și cuvânt înaintea lui Dumnezeu și a întregului popor. Cum arhieriei și conducătorii noștri l-au dat să fie condamnat la moarte și l-au răstignit. Noi sperăm că el este cel care trebuia să elibereze Israelul; dar, cu toate acestea, iată, este a treia zi de când s-au petrecut aceste lucruri! Ba mai mult, unele femei dintr-ale noastre ne-au uimit. Fuseseră la mormânt dis-de-diminează și, negăsind trupul lui, au venit spunând că au avut vedenii cu îngeri care spun că el este viu. Unii dintre cei care sunt cu noi au mers și ei la mormânt și au găsit așa cum au spus

femeile, dar pe el nu l-au văzut”. Atunci le-a spus: “O, nepricepuților și greoi de inimă în a crede toate cele spuse de profeți! Oare nu trebuia Cristos să sufere acestea și să intre în gloria sa?” Și, începând de la Moise și toți profeții, le-a explicat din toate Scripturile cele referitoare la el. Când s-au apropiat de satul spre care mergeau, el s-a făcut că merge mai departe. Dar ei l-au îndemnat insistent: “Rămâi cu noi, pentru că este seară și ziua e de acum pe sfârșite!” Atunci a intrat să rămână cu ei. Și, pe când stătea la masă cu ei, luând pâinea, a binecuvântat-o, a frânt-o și le-a dat-o lor. Atunci li s-au deschis ochii și l-au recunoscut, dar el s-a făcut nevăzut dinaintea lor. Iar ei spuneau unul către altul: “Oare nu ne ardea inima în noi când ne vorbea pe drum și ne explica Scripturile?” Și, ridicându-se în același ceas, s-au întors la Ierusalim. I-au găsit adunați pe cei unsprezece și pe cei care erau cu ei, care le-au zis: “Domnul a înviat într-adevăr și s-a arătat lui Simon”. Iar ei le-au povestit cele de pe drum și cum a fost recunoscut de ei la frângerea pâinii.

Cuvântul Domnului

„Cât de greoi sunteți la inimă, ca să credeți toate cele spuse de profeți! Nu trebuia oare ca Mesia să sufere toate acestea pentru a intra în slava sa?” Și, începând cu Moise și continuând cu toți profeții, le-a tălmăcit din toate Scripturile cele scrise despre el.

Ce era mai ușor pentru Isus ca să-i convingă pe cei doi discipoli despre învierea sa: să le explice Scripturile sau să le spună: „Eu sunt cel înviat.

Iată rănila răstignirii, dovada morții mele!” I-ar fi convins mai ușor dezvăluindu-și identitatea sa istorică, numai că Mântuitorul a avut în vedere și credința noastră, care trebuie să se bazeze pe Scripturi, fiindcă el s-a înălțat la cer. Ca să-i convingă, să le dea credința adevărată în înviere, Isus a început cu Moise. Cred că celor doi le-a spus același lucru pe care îl spusese și saduceilor veniți să-l ispitească. „Cât despre morți, că vor învia, nu ați citit în cartea lui Moise, în textul despre rug, cum i-a spus Dumnezeu: «Eu sunt Dumnezeul lui Abraham, Dumnezeul lui Isaac și Dumnezeul lui Iacob? El nu este Dumnezeul celor morți, ci al celor vii». Prin urmare: toți vor învia, dar mai întâi Mesia”. Credința în înviere a avut-o și dreptul Iob, icoana lui Isus, și în această speranță a murit, că într-o zi se va ridica din mormânt și cu ochii trupului îl va vedea pe Dumnezeu. „Și a murit Iob bătrân și încărcat de zile. Și este scris că iarăși se va ridica împreună cu aceia pe care Domnul îi va învia” (Septuaginta 42,17).

Regele David, vorbind în Psalmul 15 despre învierea lui Mesia, spune că Dumnezeu nu-l va lăsa pradă morții; se va odihni un timp în mormânt cu speranța învierii, dar sufletul său nu va rămâne mult timp în locuința morților, fiindcă Dumnezeu nu va permite ca trupul său să ajungă în putrefacție. Sigur că au mai fost și alte texte prin care Isus le-a dovedit necesitatea învierii, aprinzând în inimile lor nu numai credința și speranța, ci mai ales iubirea. În cele din urmă le descoperă identitatea sa istorică,

așa cum l-au cunoscut înainte de moarte, dar le arată că de acum încolo prezența sa, datorită învierii, se schimbă în Euharistie, ca la rugăciunea lor făcută aproape lui de a rămâne cu ei, el să răspundă cerinței tuturor credincioșilor până la sfârșitul veacurilor. „Eu sunt cu voi”. Credința în învierea lui Isus, relatată de Scripturi, se desăvârșește prin credința în Isus înviat din Euharistie. Isus a spus-o clar că oricine va mânca din această Pâine va trăi în veci și el îl va învia în ziua de apoi. Rămâi cu noi, Doamne, ca să avem viață, să înviem în ziua de apoi și să-l preamărim în veci pe Dumnezeu celor vii!

Anton Dancă, VADEMECUM
(Considerații, pilde și exemple pentru
solemnități și duminici, Anul A,
Editura „Presa Bună”, Iași, 2005

Calendarul săptămânii 19-26 aprilie 2026

		DUMINICA A III-A A
PAȘTELUI; Sf. Leon al IX-lea, pp.
19	D	
20	L	Ss. Teotim, ep. de Tomis **;
Anicet, pp.; Marcian, clg.
21	M	Ss. Anselm, ep. înv. *; Konrad din
Parzham
22	M	Ss. Soter și Caius, pp.; Leonida,
m.
23	J	Ss. Gheorghe, m. *; Adalbert, ep.
m. *
24	V	Ss. Fidelis din Sigmaringen,
pr. m. *; Maria a lui Cleofa și
Salomea; Egbert, clg.
25	S	Sf. MARCU, EV.
26	D	DUMINICA A IV-A A
PAȘTELUI; Sf. Anaclet, pp.

Gândul săptămânii

„Când te pui în slujba lui Dumnezeu
trebuie să dai mereu mai mult decât
ai: să fii mai presus decât ești.”
(Fericitul Vladimir Ghika)

